

עמ"ת 46846/10/14 - י' ל' כ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

03 נובמבר 2014

עמ"ת 46846-10-14 כ'(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא יוסף אלון
העורר
נגד
המשיבה
י' ל' כ' (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד רן אבינועם

ב"כ המשיבה עו"ד שרית אלישע אלעמי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העורר, יליד 1967, הואשם בבית משפט השלום בבאר שבע בעבירות של החזקת סכין ואיומים.

על פי הנטען ביום 5.9.14 הגיע העורר לבדיקה שגרתית בבית"ח הפסיכיאטרי כשהוא מחזיק בסכין, אשר נלקח ממנו על ידי המאבטחים בכניסה לבית"ח.

במהלך בדיקתו על ידי הפסיכיאטר, סיפר לו העורר כי הוא הגיע למקום עם הסכין כדי לשסף את גרונו של רופא אחר, אולם הסכין נלקחה ממנו על ידי המאבטח. שלושה ימים לאחר מכן בעת בדיקה נוספת בבית"ח הפסיכיאטרי איים העורר על הרופאה כי יגיע בערב עם סכין, זאת לאחר שהיא סירבה לספק לו את התרופות או הסמים שדרש.

המדינה ביקשה לעוצרו עד לתום ההליכים.

בבימ"ש השלום לא חלק ב"כ העורר כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים לעורר, אולם טען כי לאור חו"ד הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו, עולה יסוד של ממש לטענת הגנה של שכרות.

עמוד 1

זאת עקב כך שעל פי הנטען בחוות הדעת ביום האירוע הראשון שבכתב האישום, נטל העורר על פי הודעתו כמות אדירה של סמי ריטלין וכתוצאה מכך, על פי האמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית, הוא היה אותה שעה במצב פסיכוטי.

לטענת הסנגור במצב דברים זה עומדת לעורר הגנת השכרות, זאת כיוון שעל פי טענתו הוא נטל את הסמים ונכנס למצב ה"שכרות" לא במטרה לבצע עבירה, אלא במטרת התאבדות (וזאת תוך הפנייה להוראות השונות שבסעיף 34 ט לחוק העונשין).

בית משפט השלום קבע כי עילת המעצר קמה בעניינו של העורר נוכח המסוכנות הבוטה בעליל הנשקפת מהמעשים המיוחסים לו והמוכחים לכאורה.

נוכח זאת, ונוכח ההסכמה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, ולמכביר, בחומר החקירה, קמה עילת מעצר.

בית משפט קמא לא קיבל את טענת הסנגור כי די בחוות הדעת של הפסיכיאטרית (מיום 5.10.14), כדי לשלול על הסף, מניה וביה, את עצם האחריות הפלילית מכוח טענת ההגנה של שכרות.

נקבע כי שאלת הוכחתה או אי הוכחתה של טענת הגנת השכרות מקומה בשלב בירור האישום לגופו בהליך העיקרי.

נוכח זאת ולאור העובדה שהעורר איננו יכול להציג חלופת מעצר כלשהי הורה ביהמ"ש השלום (כב' השופט י. עטר) כי העורר יעצר עד לתום ההליכים כנגדו.

בפני ערר שהגיש העורר על ההחלטה האמורה.

ב"כ העורר חוזר על טענתו כי די באמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית הנ"ל כדי לקבוע מניה וביה, כבר בשלב זה של הליך המעצר, כי קמה לעורר הגנת השכרות ברמה השוללת מלכתחילה את קיום עילת המעצר.

אינני מקבל טענה זו וזאת בראש ובראשונה מהנימוקים המפורטים המופיעים בהחלטתו של כב' השופט י. עטר.

בשלב בחינת הלכאוריות של הראיות יש אמנם מקום לבחון, בסייגים המתחייבים, גם טענות הגנה שמבקש להעלות הנאשם.

אולם, בחינה זו בשלב הראשוני של בחינת הראיות הלכאוריות תהיה גם היא ברמת הבדיקה הלכאורית והראשונית.

בעניין דנן אין לומר כי חוות הדעת הפסיכיאטרית קובעת כממצא ברור כי העורר בעת ביצוע המיוחס לו היה במצב של שכרות המקים את טענת השכרות שבסעיף 34 ט לחוק העונשין.

בוודאי שאין מקום לומר בשלב זה שחוו"ד זו שוללת מראש כי הנסיבות בהן גרם העורר את מצב השכרות הנטען הינן כאלה שאין בהן לשלול את תוקף הגנת השכרות כאמור בסעיף 34 ט הנ"ל.

הראיות הלכאוריות שבחומר החקירה, שאין עליהן מחלוקת הינן כי העורר אכן ביצע לכאורה את המיוחס לו.

מוכן אני גם להניח, ולו לצורך הטיעון, כי בעת ביצוע המיוחס לו הוא היה במצב פסיכוטי עקב נטילת כמות אדירה של חומר מסמם.

איני מוכן לקבל הטענה כי האמור בחוות הדעת מספק מלכתחילה רמת ראיות, ולו גם לכאורית, כי נסיבות נטילת הסם היו כאלה המותירות את הגנת השכרות בעינה.

המדובר בשאלות של עובדה ושל חוות דעת מקצועיות - כל אלה אמורות להתברר ולהתלבן בבירור ההליכים בתיק העיקרי ולא בשלב מקדמי זה.

מצטרף אני לניתוח הדברים המופיע בהחלטת כב' השופט י. עטר ולפסיקה הרלבנטית לעניין זה המצוטטת על ידו.

לאור כל זאת, צדק בימ"ש קמא בקובעו כי קמה בעניין דנן עילת מעצר בשל מסוכנות מוחשית מצד העורר.

מסוכנות זו נודעת ומתבקשת הן מהמיוחס לו עתה בכתב האישום הנוכחי, המוכח לכאורה, והן מעיון ברישום הפלילי המכביד של העורר כפי שעיינתי בו בתוך תיק החקירה.

אינני שולל על הסף את עצם היתכנותה של חלופת מעצר בעניינו של העורר, אם יצליח העורר להציע חלופה שכזו ולאחר שחלופה שכזו תיבדק כראוי על ידי הגורמים המקצועיים ותובא לבחינתו של ביהמ"ש.

היה ויהיה בידי העורר להציע חלופה שכזו רשאי יהיה לפנות בבקשה לעיון חוזר, ומתוך עילה זו, לבימ"ש השלום.

סוף דבר, מהנימוקים שפורטו לעיל - אני דוחה את הערר.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ה, 03/11/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף אלון, נשיא